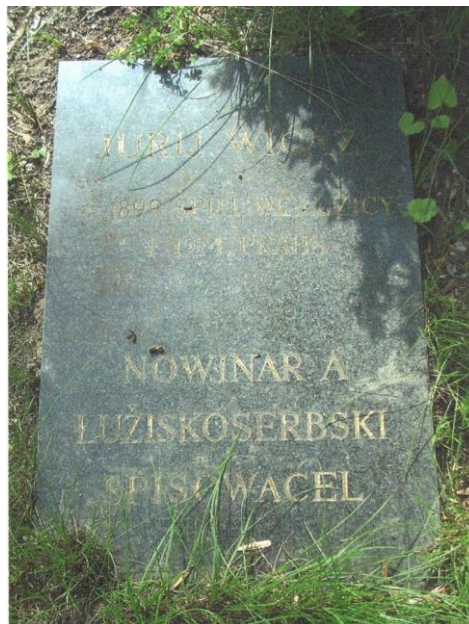

Jurij Wicz 19. 10. 1899 – 22. 1. 1974

lužickosrbský novinář a překladatel

Olšanské hřbitovy 2ob, 20, 63uh

adopční nájemce Společnost přátel Lužice (od r. 2015)

Jurij Wicz (19. 10. 1899 – 22. 1. 1974) byl lužickosrbský novinář, překladatel a světoběžník, jedna z významných osobností na poli kulturních styků obou národů. Narodil se ve Špitlu u Kamence v dnešním německém Sasku. Roku 1913 odjel na studia do Prahy, kde s několika přestávkami strávil celý svůj další život. Roku 1923 se stal zahraničním zpravodajem *Československé tiskové kanceláře* a následně jako její dopisovatel procestoval celou řadu zemí. Před válkou působil v Bělehradě, Sofii, Rumunsku i Polsku. 2. světovou válku prožil v Jeruzalémě jako redaktor časopisu *Naše osvobození*. Korespondoval s londýnskou exilovou vládou, byl zpravodajem exilové ČTK a agentury TASS. Po roce 1945 pak působil i v Londýně, Paříži a New Yorku. Po válce Wicz konečně mohl navštívit Lužici, kde začal publikovat v různých periodících a vydal tam i své memoáry. Kromě novinářské činnosti se Wicz věnoval i překladům do lužické srbštiny – přeložil řadu děl *T. G. Masaryka*, *Nerudovy Povídky malostranské*, *Filozofskou historii A. Jiráska*, *Lužici od J. Páty*, *Gogolova díla* a řadu dalších. Je také autorem memoárů *Z Kamjenskim nosom* a *Što dožiwi serbii nowinar we swěće*. Krátce před smrtí ještě jako stoupenec Pražského jara 1968 chystal publikaci o postojích tehdejších lužickosrbských kulturních představitelů k událostem roku 1968 v Československu, ale jeho náhlá smrt práci na této publikaci přerušila.

foto hrobu: archiv SPH

volně podle podkladů Společnosti přátel Lužice